

klaret det her, og så håber jeg, at fru Line Barfod vil være beroliget, når de svar er kommet tilbage, men selvfølgelig skal vi da diskutere det.

Jeg forstår altså ikke helt hr. Jesper Langballe og hr. Søren Krarups argumentation igen med modersmålet. Nu hører jeg jo til dem, der har været anklager i retten, og det sker altså, at der er udlændinge, der begår drab i Danmark. Så foregår det på den måde, at retssproget i Danmark er dansk, og så er der en tolk, og så bliver alt tolket. Det sker i alle retssale i hvert fald i den civiliserede del af verden hver eneste dag, og sådan fortsætter det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning og derefter hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Vi behøver ikke stille spørgsmål for at få afklaret, om man vil kunne straffes for noget, der ikke er strafbart i Danmark. Det fremgår af side 7 i bemærkningerne, 1. spalte midtfor. Der står, at der gælder ikke noget krav om dobbelt strafbarhed, det vil sige, at forholdet ikke nødvendigvis skal være strafbart i den anmodede medlemsstat, altså f.eks. Danmark.

Jeg taler jo ikke om, hvorvidt en forbryder, der rejser et andet sted i et andet land, skal sætte sig ind i det lands lovgivning. Jeg taler f.eks. om en, der medvirker til en abort på en kvinde. Skal hun eller han være nervøs for, at Irland så kan forlange, at vedkommende bliver udleveret, fordi abort er strafbar i Irland, eller nogle landmænd, der er sure og vrede over høje landbrugspriser eller andet og så vælter nogle landbrugsvarer ud på vejene, så de stopper for trafikken. De vil så skulle sætte sig ind i, om man f.eks. i Spanien opfatter det som sabotage, et begreb, der slet ikke findes i den danske strafferet. Der er over 30 forbrydelser oplistet her, som ikke er defineret, som vi ikke har fået nogen som helst oplysninger om, hvordan er defineret i alle de øvrige EU-lande, og hvad man forstår ved dem. Dem skal vi nu være med til at kriminalisere.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I sit svar til fru Line Barfod sagde fru Birthe Rønn Hornbech, at en, der tager til Langtbortistan og smugler narkotika, må virkelig vide, hvad han gør. Det var, ligesom det underforstået lød: Haha, det har han rigtig godt af!

Men sagen er jo den, at når vi hævder, at det er fuldstændig afgørende, at den anklagede skal forstå, hvad det er han anklages og sluttelig dømmes og straffes for, så er det jo ikke bare udtryk for en lovens mildhed, men det er jo i høj grad udtryk for en lovens stregthed. Al straf mister sin mening, hvis man ikke ved, hvad det er, man bliver straffet for. Jeg vil sige, at det gælder i og for sig uanset, hvor stor forbrydelsen er, og hvor hård straffen bliver.

Det har jo ofte været sagt i denne her diskussion af nogle: Vi skal ikke være så hovmodige i Danmark, at vi tror, at vores retsorden er langt bedre end de andre europæiske landes.

Det er muligt, den er nu nok noget bedre end f.eks. Frankrigs, men det er jo lige så slemt for en franskmænd eller en græker at blive slæbt herop og retsforfulgt efter en retstradition, han ikke forstår, og et sprog, han ikke kender.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, vi bliver ikke enige, for hr. Jesper Langballe synspunkt må også kunne holde den anden vej, og det fører altså til, at retssproget i Danmark ikke mere skal være dansk, hvis der står udlændinge tiltalt, og det er jeg altså ikke enig i. Man kan altså ikke få en bedre retssikkerhed, end at der er en tolk til stede.

Så vil jeg sige til fru Line Barfod: Der er vel ingen dansk jurist, der ikke stejler over princippet om dobbelt strafbarhed. Men skulle vi nu ikke være enige om, at vi læser lovforslaget færdigt, og så stiller vi spørgsmål om konkrete situationer for at få et billede af, hvad det indebærer med de undtagelser, der er? Det, det drejer sig om, er jo, hvordan denne lov så vil fungere. Det er det, man har Folketingets udvalg til at få afklaret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe for sin tredje og sidste korte bemærkning til fru Rønn Hornbech.